

E.A.S.T.

Essential Autonomous Struggles Transnational

ESSENTIAL STRIKE MANIFESTO FOR THE 8TH OF MARCH

Pagini Libere is an anarchist editorial collective.

We are a decentralized, non-hierarchical, autonomous group. Our goal is to offer works and publications (including, but not limited to books, brochures, and fanzines) in the hope that they will inspire and disseminate alternative views and practices to those imposed by our current authoritarian capitalist system.

The libertarian-socialist tradition has always witnessed the unrestrained circulation of pamphlets, clandestine prints, and hastily edited materials. In the vein of this tradition, our materials can be used, adapted, or modified by whosoever desires, as long as they are not distributed commercially. We ask, whenever possible and in an unobtrusive manner, that those who use all or parts of our materials specify their origin.

Pagini Libere collective is aware of the ecological impact of physical books, so we remind you to:

Share

your books with your loved one, family or community.

Donate

the books you do not need anymore.

Don't throw away

a book, however deteriorated.

Repair

Make time to repair a book and give it a chance to enlighten the minds of others.

Don't buy what you don't need

Don't buy books just for decoration.

Buy only what really interests you.

Table of contents

Essential Strike Manifesto for the 8 th of March	3-6
A nélkülözhetetlen sztrájk március 8-i manifesztuma	7-11
Manifestul grevei esențiale de 8 martie	12-16

pagini-libere.ro

facebook.com/editurapaginilibere

instagram.com/paginilibere

editurapaginilibere@protonmail.com

Essential Strike Manifesto for the 8th of March

We are the women who are essential for the healing of the entire world from the pandemic. We are doing essential work and yet we find ourselves in miserable conditions: our work is underpaid and undervalued; we are overworked or jobless; we are forced to live in overcrowded places and to constantly renew our residence permits. We face a daily struggle against male violence, at home and in our workplaces. We are fed up with these violent and exploitative conditions and refuse to remain silent! We started organizing together in a network that connects struggling women, migrants and workers in Central, Eastern and Western Europe: this is Essential Autonomous Struggles Transnational (EAST). **On the 8th of March we call all who struggle against capitalist, patriarchal and racist violence to join our strike!**

On the 8th of March we strike against the exploitation of our productive and reproductive labor. With our essential work as nurses, cleaners, teachers, grocery store workers, logistic and seasonal workers, paid and unpaid domestic workers and caregivers for kids, elderly and sick people, we keep society afloat. Especially with schools and kindergartens closed, the burden of childcare and domestic work is on our shoulders. During the pandemic many of us have lost their jobs among others because at home we had children to take care of and domestic work to do. Our work is essential, at home and in the workplaces, and yet degraded.

On the 8th of March we strike against the tightening of patriarchal violence! National governments are using the pandemic as a chance

to strengthen the grip of patriarchy: in Poland, with the attempt to further limit freedom of abortion; in Turkey, with the proposal to withdraw from the Istanbul convention; in Hungary, with the restrictions of transgender rights and an anti-LGBTQ agenda. While we were told to “stay home, stay safe”, many of us don’t have homes at all. And for many others their homes are everything but a safe space as they live with abusive partners and struggle against increased domestic violence during the lockdowns. An open attack has been waged to make us stick to the role of serfs of society, subordinate at home and exploited in the outside world.

On the 8th of March we strike against the racist and exploitative regimes of mobility! As care and seasonal migrant workers from Eastern Europe, we have been “allowed” to reach Western countries to perform essential labor here, but we had to do so at our own risk, with no protections or social security. Our work sustains (health)care in the West, while in the East, the healthcare systems are collapsing on the shoulders of overworked and under equipped workers. Migrants and refugees from within and outside of the EU are left living in overcrowded dormitories, camps and working in unsafe environments, while they are never entitled to the same monetary aid that local populations are given. On the unequally divided map of Europe, migrants are paying the highest price of the pandemic, as they usually pay the highest price of exploitation.

We refuse to be considered essential only to be exploited and oppressed! Inspired by former and ongoing struggles, we build on the experiences of the global women’s strike, the Polish women’s strike and the feminist struggles in Argentina for the right to abortion. We look up to the protests and strikes of nurses, doctors, (child)care workers, logistic and seasonal workers in Bulgaria, Georgia, Austria, Romania, the UK, Spain, Italy, Germany and France. We learn from the struggle against the Romanian law banning the discussion of ‘gender’ in education, the migrants’ transnational mobilizations and the demonstrations for black lives. Building on these collective

experiences of struggle and their power to challenge the status quo, **we call women, workers, migrants and LGBTQI+ people to join us in an essential strike on the 8th of March.** Our strike strives to disrupt the current conditions of our oppression and claim us a voice in the conditions of the reconstruction. With our strike we fight for the following demands:

Freedom from patriarchal violence in all its forms! We see violence against women not as an isolated event, but as part of the whole patriarchal system that wants to make us stick to the role of caregivers. We refuse to bear the burden of essential work imposed on us through violence and harassment. We oppose the attacks of ultra-conservative governments and demand safe, legal and free abortion and contraception in every country. We demand an immediate stop of the political and legislative attacks on LGBTQI+ communities.

Higher wages for all! Our feminist struggle over wages is not simply against the gender pay gap, but against the capitalist conditions which produce and reproduce so many more wage hierarchies between genders and ethnicities, nationalities and whole regions. While the rich have sought the pandemic as an opportunity to amass more wealth, we are left behind to bear the burden of austerity. Enough! We do not simply claim wage equality of the genders, but higher wages for all workers! We demand the transnational redistribution of wealth! Let’s start taking back what is ours!

Well-funded and inclusive welfare transnationally! We refuse reconstruction plans that continue off-loading the costs of decades-long welfare cutbacks on women and migrants. We want to create transnational connections between struggles for welfare, aids and social security. Even though welfare conditions differ from country to country, they are based on the gendered and racist division of labour and wage differences that create hierarchies between women of different nationalities. We want to turn these hierarchies into a common fight against patriarchal welfare transnationally!

Unconditional European residence permit for all migrants, refugees and asylum seekers! We reject the way governments and bosses blackmail

migrants by imposing impossible economic and institutional requirements necessary to obtain and renew residence permits. This forces migrants, especially from outside the EU, into otherwise unacceptable working conditions.

Safe and better housing for all! By March 2020, we were already in a deep housing crisis. Throughout the pandemic our homes have become politicized even more so beyond our agency and consent! We demand adequate and financially accessible housing for all, free from overcrowding and precarious conditions! We call for the immediate rehousing of persons that went through domestic violence!

With our essential strike we want to show that **our lives and our struggles are essential!** Therefore, we need to join forces across the borders. On the 8th of March we want to call everyone to make visible the force of essential labour and use it as a weapon to impose our terms for the post-pandemic reconstruction!

We call on everyone to organize strikes in the workplaces and outside of them, demonstrations, marches, assemblies, flashmobs, symbolic actions, pañuelazos, ruidazos! Let's push unions to support the women strike! Let's imagine together the ways to make our different struggles visible and connect them across borders.

We call all women, migrants and workers who share our vision and demands to join us for a public assembly on the 21st of February where we will discuss the horizons of our essential strike!

We invite everyone, who identifies with this manifesto to sign it, share it widely or translate it to their language so that it can reach more women, migrants and workers.

Our work is essential, our life is essential, our strike is essential!

Sign the manifesto here: <https://forms.gle/zpNnciKrGZikBHB79>

Stay in touch with us on Facebook (EAST - Essential Autonomous Struggles Transnational) or by email at essentialstruggles@gmail.com.

A nélkülözhetetlen sztrájk március 8-i manifesztuma

Mi vagyunk a nők, akik nélkülözhetetlenek a világ pandémiából való felépüléséhez. Nélkülözhetetlen munkát végzünk, és mégis borzasztó körülmények között találjuk magunkat: munkánk alulfizetett és alulértékelt; túlhajszoltak vagyunk vagy munkanélküliek; arra vagyunk kényszerítve, hogy túlszűfolt helyeken éljünk és hogy folytonosan megújítsuk a tartózkodási engedélyeinket. Nap mint nap meg kell küzdenünk a férfierőszzakkal, mind az otthonainkban, mind a munkahelyeinken. Elegünk van ezekből az elnyomó és kizsákmányoló körülményekből, és elutasítjuk, hogy tovább hallgassunk róluk! Elkezdünk közösen szerveződni, egy közép-, kelet- és nyugat-európai nőket, bevándorlókat és munkásokat összekötő hálózaton belül: ez a Transznacionális Nélkülözhetetlen Autonóm Küzdelmek azaz az EAST (Essential Autonomous Struggles Transnational). Március 8-án hívunk mindenkit, aki a kapitalista, patriarchális és rasszista erőszak ellen küzd, hogy csatlakozzon **sztrájkunkhoz**.

Március 8-án produktív és reprodukív munkánk kizsákmányolása ellen sztrájkolunk. Ápolóként, takarítóként, tanárként, élelmiszerbolti dolgozóként, logisztikai- és idénymunkásként, fizetett és nem fizetett háztartási dolgozóként, valamint gyerekek, idősek és betegek gondozóiként végzett nélkülözhetetlen munkánkkal mi tartjuk fenn a társadalmat. Különösen most, az iskolák és óvodák bezárásával, a gyermekgondozás és a háztartási munka terhe a mi vállunkra kerül. A világjárvány idején közülünk sokan elvesztették a

munkájukat, mert otthon várt ránk az elvégzendő házimunka és a gyerekeink, akiknek gondját kellett viselnünk. Nélkülözhetetlen a mi munkánk, mind otthon, mind a munkahelyeken, és mégis alulértékelt.

Március 8-án a patriarchális erőszak fokozódása ellen sztrájkolunk! A nemzeti kormányok arra használják a világjárványt, hogy megerősítsék a patriarchátus szorítását: Lengyelországban megpróbálták tovább korlátozni az abortusz szabadságát; Törökországban az isztambuli egyezményből való kilépést indítványozták; Magyarországon pedig korlátozták a transzneműek jogait és LMBTQ-ellenes diskurzust folytatnak. Miközben arra biztatnak bennünket, hogy „maradjunk otthon és vigyázzunk magunkra”, sokunknak nincs otthona. Sokan vannak olyanok is, akik számára az otthon minden, csak nem biztonságos, ugyanis a bántalmazó párjukkal élnek együtt, és megnövekedett mértékű családon belüli erőszakkal kell szembenézniük a kijárási tilalmak és lezárások idején. Nyílt támadást hajtottak végre ellenünk annak érdekében, hogy maradjunk a társadalom szolgálóinak szerepében, legyünk alárendeltek otthon és kizsákmányoltak a külvilágban.

Március 8-án a mobilitás rasszista és kizsákmányoló rendszerei ellen sztrájkolunk! Kelet-Európából érkező gondozókként és idénymunkásokként „megengedték”, hogy eljussunk a nyugati országokba nélkülözhetetlen munkát végezni, de ezt saját felelősségünkre kellett megtennünk, mindenféle védelem és társadalombiztosítás nélkül. Nyugaton a mi munkánk tartja fenn az (egészségügyi) ellátást, míg keleten a túlhajszolt és a rosszul felszerelt dolgozók viszik vállukon az összeomló egészségügyi rendszereket. Az EU-ból és azon kívülről érkező bevándorlók és menekültek túlszűfolt munkásszállókon és táborokban kényszerülnek élni és veszélyes környezetben dolgozni, miközben szinte sohasem jogosultak ugyanolyan pénzügyi támogatásra, mint a helyi lakosság. Európa egyenlőtlenül felosztott térképén a bevándorlók szenvedik el a világjárvány legsúlyosabb következményeit, ahogy általában ők fizetik a legnagyobb árat a kizsákmányolás miatt is.

Nem hagyjuk, hogy csak azért hívjanak nélkülözhetetlenek, hogy kihasználjanak és elnyomjanak minket! Korábbi és aktuális mozgalmakból inspirálódunk, a nemzetközi női sztrájk, a lengyel női sztrájk és Argentínában az abortusz jogáért folytatott feminista küzdelmek tapasztalataira építünk. Felnézünk az ápolók, orvosok, (gyermek)gondozók, logisztikai- és idénymunkások tiltakozására és sztrájkjaira Bulgáriában, Grúziában, Ausztriában, Romániában, Nagy-Britanniában, Spanyolországban, Olaszországban, Németországban és Franciaországban. Tanulunk a küzdelemből, melyet a társadalmi nem kérdésének oktatási intézményekben való említését betiltó romániai törvényjavaslat ellen folytatunk; tanulunk a bevándorlók transznacionális szerveződéséből és a Black Lives Matter tüntetésekből. Ezekre a kollektív tapasztalatokra és a status quo megváltoztatására való képességre építve, **hívjuk a nőket, a munkásokat, a bevándorlókat és az LMBTQI+ személyeket, hogy csatlakozzanak nélkülözhetetlen sztrájkunkhoz** március 8-án. Sztrájkunkkal arra törekszünk, hogy megbontsuk elnyomásunk jelenlegi körülményeit, és hogy beleszólást követeljünk magunknak a járvány utáni helyreállítás folyamataiba. Sztrájkunkkal a következő követelésekért harcolunk:

Szabaduljunk fel a patriarchális erőszak minden formája alól! A nők elleni erőszakot nem elszigetelt események sorának tekintjük, hanem annak a patriarchális rendszernek a részeként, amely gondoskodói szerepkörünkben való megmaradásra akar minket kényszeríteni. Nem vagyunk hajlandóak elviselni az erőszak és zaklatás útján ránk rótt nélkülözhetetlen munka terheit. Ellenezzük az ultrakonzervatív kormányok támadásait, és biztonságos, legális és ingyenes abortuszt és fogamzásgátlást követelünk minden országban! Követeljük az LMBTQI+ közösségek elleni politikai és jogi támadások azonnali leállítását!

Magasabb béreket mindenkinek! A bérezésért folytatott feminista küzdelmünk nem pusztán a nemek közötti bérszakadék, hanem a kapitalista viszonyok ellen irányul, amelyek további bérhierarchiákat eredményeznek és reprodukálnak nemek és etnikumok, nemzetiségek és egész régiók között.

Míg a gazdagok arra törekedtek, hogy a világvárvány lehetőségeit kihasználva tovább gyarapítsák vagyonukat, minket hátra hagytak, hogy elszenvedjünk a megszorítások terheit. Elég! Nem pusztán a nemek béregyenlőségét követeljük, hanem magasabb fizetést minden munkás számára! Követeljük a vagyon transznacionális újraelosztását! Kezdjük el visszavenni, ami a miénk!

Jól finanszírozott és inkluzív jóléti juttatásokat transznacionálisan! Elutasítjuk azokat az helyreállítási terveket, amelyek továbbra is a nőkre és bevándorlókra róják rá a szociális és jóléti juttatások évtizedes csökkentésének költségeit. Transznacionális kapcsolatokat akarunk kialakítani a jóléti juttatásokért, a szociális támogatásért és a társadalombiztosításért folytatott küzdelmek között. Annak ellenére, hogy a jólét feltételei országoként eltérőek, ezek mindenhol a munka nemi alapú és rasszista megosztásán és az ebből fakadó bérkülönbségeken alapulnak, amelyek hierarchiákat hoznak létre a különböző állampolgárságú nők között. Ezeket a hierarchiákat a patriarchális jólét elleni közös, transznacionális harccá akarjuk alakítani!

Feltétel nélküli európai tartózkodási engedélyt minden bevándorló, menekült és menedékkérő számára! Elutasítjuk, hogy a kormányok és a munkaadók azzal zsarolják a bevándorlókat, hogy lehetetlen gazdasági és intézményi követelményeket szabnak meg a tartózkodási engedélyek megszerzéséhez és megújításához. Ez elfogadhatatlan munkakörülményekbe kényszeríti a bevándorlókat, különösen az EU-n kívülről érkezőket.

Biztonságos és jobb lakhatást mindenkinek! 2020 márciusában már eleve komoly lakhatási válságot tapasztaltunk. A világvárvány idején otthonaink még inkább hatáskörünkön és beleegyezésünkön túl politizálódtak! Megfelelő, és anyagilag mindenki számára hozzáférhető lakhatást követelünk, mely mentes a túlsúlyosságtól és a prekárius körülményektől! Kérjük a családon belüli erőszakot elszenvedett személyek azonnali átköltöztetését!

Nélkülözhetetlen sztrájkunkkal meg akarjuk mutatni, hogy **életünk és küzdelmeink nélkülözhetetlenek!** Ezért határokon átvélően kell összefognunk. Március 8-án szeretnénk mindenkit arra hívni, hogy tegyük láthatóvá a

nélkülözhetetlen munka erejét, és használjuk ezt fegyverként saját feltételeink követelésére a világvárvány utáni helyreállítás során!

Hívunk mindenkit, hogy sztrájkoljunk a munkahelyeken és azokon kívül is, hogy tüntessünk, vonuljunk fel, tartsunk gyűléseket, szervezzünk flashmobokat, szimbolikus akciókat, pañuelazókat, ruidazókat!¹ Vegyük rá a szakszervezeteket, hogy támogassák a nők sztrájkját! Képzeld el együtt a különböző küzdelmeink láthatóvá tételének és határokon átvélő összekapcsolásának módjait.

Hívunk minden nőt, bevándorlót és munkást, aki osztozik elképzeléseinkben és követeléseinkben, hogy csatlakozzon hozzánk február 21-i közgyűlésünkön, ahol megvitathatjuk nélkülözhetetlen sztrájkunk távlatait!

Arra kérünk mindenkit, aki egyetért követeléseinkkel, írja alá a manifesztumot, ossza meg másokkal, és fordítsa le saját nyelvére, hogy még több nőhöz, bevándorlóhoz és munkáshoz eljuthasson.

Munkánk nélkülözhetetlen, életünk nélkülözhetetlen, sztrájkunk nélkülözhetetlen!

Írd alá a manifesztumot: <https://forms.gle/zpNnciKrGZikBHB79>

Lépj velünk kapcsolatba Facebookon (EAST - Essential Autonomous Struggles Transnational) vagy emailben az alábbi címen: essentialstruggles@gmail.com.

Fordította NU & NA

1. pañuelazo = a szó kendőt jelent spanyolul, és Dél-Amerikában (különösen Argentínában) a választást támogató feminista mozgalmakban használták olyan tiltakozások jelölésére, amelyekben a résztvevők ugyanolyan jól látható színes kendőket használnak
ruidazo = a szó nagyon nagy zajt jelent spanyolul, és ugyancsak egy Dél-Amerikában széles körben elterjedt formáját jelzi, amikor háztartási eszközökkel csapnak nagy zajt

Manifestul grevei esențiale de 8 martie

Noi suntem femeile esențiale pentru vindecarea întregii lumi de pandemie. Facem o muncă esențială și totuși ne aflăm în condiții mizerabile: munca noastră este prost plătită și subevaluată; suntem suprasolicitate sau nu avem locuri de muncă; suntem obligate să trăim în locuri supraaglomerate și să ne reînnoim în permanență permisele de ședere. Ne confruntăm cu o luptă zilnică împotriva violenței masculine, acasă și la locul de muncă. Ne-am săturat de aceste condiții violente și de exploatare și refuzăm să tăcem! Am început să ne organizăm împreună într-o rețea care conectează femei, migranți și migrante, muncitori și muncitoare din Europa Centrală, de Est și de Vest: aceasta este rețeaua Lupte Autonome Esențiale Transnaționale (EAST). **Pe 8 martie îi chemăm pe toți și pe toate cele care luptă împotriva violenței capitaliste, patriarhale și rasiste să se alăture grevei noastre!**

Pe 8 martie facem grevă împotriva exploatării muncii noastre productive și reproductive. Cu munca noastră esențială în calitate de asistente medicale, profesoare, lucrătoare în servicii de curățenie sau în magazinele alimentare, lucrătoare în logistică sau sezoniere, lucrătoare domestice plătite sau neplătite și îngrijitoare pentru copii, vârstnici și bolnavi, menținem societatea pe linia de plutire. Mai ales în contextul în care școlile și grădinițele sunt închise, povara îngrijirii copiilor și a muncii domestice a rămas pe umerii noștri. În timpul pandemiei, multe dintre noi ne-am pierdut locurile de muncă, printre altele, deoarece acasă aveam copii de care să avem grijă și treburi casnice de

făcut. Munca noastră este esențială, acasă și la locul de muncă, și cu toate acestea, este degradată.

Pe 8 martie facem grevă împotriva înăspririi violenței patriarhale! Guvernele naționale folosesc pandemia ca pe un pretext de a consolida controlul patriarhal: în Polonia, prin încercarea de a limita în continuare libertatea avortului; în Turcia, prin propunerea de retragere din convenția de la Istanbul; în Ungaria, prin restricțiile drepturilor persoanelor transgender și printr-o agendă anti-LGBTQ. În timp ce ni s-a spus „să stăm acasă, să stăm în siguranță”, multe dintre noi nu aveam de fapt case. Și pentru multe alte femei, casele nu sunt un loc sigur, deoarece trăiesc cu parteneri abuzivi și trebuie să lupte împotriva violenței domestice care s-a intensificat în timpul carantinei. Un atac deschis a fost lansat pentru a ne face să rămânem în rolul de slugi ale societății, subordonate acasă și exploatare în lumea de afară.

Pe 8 martie facem grevă împotriva regimurilor rasiste și împotriva regimurilor de mobilitate exploatare! În calitate de îngrijitoare și lucrătoare migrante sezoniere din Europa de Est, ni s-a „permis” să ajungem în țările occidentale pentru a efectua o muncă esențială aici, dar a trebuit să o facem pe propriul risc, fără protecție sau securitate socială. Munca noastră susține sistemul de sănătate din Occident, în timp ce în Est, sistemele de sănătate se prăbușesc pe umerii lucrătoarelor suprasolicitate și insuficient echipate. Migranții și migrantele, refugiații și refugiatele din interiorul și din afara UE sunt lăsați și lăsați să locuiască în spații supraaglomerate sau în tabere și să lucreze în medii nesigure, în timp ce nu au niciodată dreptul la același ajutor financiar acordat populației locale. Pe harta asimetric divizată a Europei, migranții și migrantele plătesc cel mai mare preț al pandemiei, deoarece de obicei plătesc cel mai mare preț al exploatării.

Refuzăm să fim considerate esențiale doar pentru a fi exploatare și oprimate! Inspirare din luptele anterioare și din cele în curs de desfășurare, ne bazăm pe experiențele grevei globale a femeilor, ale grevei femeilor poloneze și pe luptele feministe din Argentina pentru dreptul la avort. Ne inspirăm din protestele și grevele asistentelor medicale, medicilor, lucrătoarelor

din îngrijirea (copiilor), lucrătoarelor sezoniere și din logistică din Bulgaria, Georgia, Austria, România, Marea Britanie, Spania, Italia, Germania și Franța. Învățăm din lupta împotriva legii române care interzice discuția despre „gen” în educație, din mobilizările transnaționale ale migranților și migrantele și din protestele „Black Lives Matter”. Bazându-ne pe aceste experiențe colective de luptă și pe puterea lor de a contesta status quo-ul, chemăm femeile, lucrătorii și lucrătoarele, migranții și migrantele și persoanele LGBTQI+ să ni se alăture într-o grevă esențială de 8 martie. Greva noastră își propune să perturbe condițiile actuale ale opresiunii noastre și să ne revendice o voce în condițiile reconstrucției. Prin greva noastră luptăm pentru următoarele revendicări:

Eliberarea de toate formele violenței patriarhale! Vedem violența împotriva femeilor nu ca pe un eveniment izolat, ci ca parte a întregului sistem patriarhal care vrea să ne facă să rămânem în rolul de îngrijitoare. Refuzăm să suportăm povara muncii esențiale ce ne este impusă prin violență și hărțuire. Ne opunem atacurilor guvernelor ultraconservatoare și cerem acces la avort și contracepție sigure, legale și gratuite în fiecare țară. Cerem oprirea imediată a atacurilor politice și legislative împotriva comunităților LGBTQI+.

Salarii mai mari pentru toți și toate! Lupta noastră feministă pentru salarii nu este doar împotriva diferenței salariale între genuri, ci împotriva condițiilor capitaliste care produc și reproduc atât de multe ierarhii salariale între genuri și etnii, naționalități și regiuni întregi. În timp ce bogații s-au folosit de pandemie ca de o oportunitate de a aduna mai multe bogății, noi suntem lăsate laurcă, să suportăm povara austerității. Destul! Nu cerem doar egalitatea salarială între genuri, ci salarii mai mari pentru toți lucrătorii și pentru toate lucrătoarele! Cerem redistribuirea transnațională a averilor! Să începem să luăm înapoi ceea ce este al nostru!

O bunăstare bine finanțată și incluzivă la nivel transnațional! Refuzăm planurile de reconstrucție în care tot femeile, migranții și migrantele continuă să plătească costurile politicilor de austeritate de peste zeci de ani. Vrem să creăm conexiuni transnaționale între luptele pentru bunăstare,

pentru ajutoare și securitate socială. Chiar dacă condițiile de bunăstare diferă de la o țară la alta, ele se bazează pe diviziunea sexistă și rasistă a muncii și pe diferențele salariale care creează ierarhii între femeile de diferite naționalități. Vrem să transformăm aceste ierarhii într-o luptă comună împotriva bunăstării patriarhale transnaționale!

Permis de ședere european necondiționat pentru toți migranții și migrantele, refugiații și refugiatele, solicitanții și solicitantele de azil! Respingem modul în care guvernele și șefii șantajează migranții și migrantele impunându-le cerințe economice și instituționale imposibile pentru a-și obține și reînnoi permisele de ședere. Acest lucru forțează migranții și migrantele, în special pe cei și cele din afara UE, să lucreze în condiții de muncă altfel inacceptabile.

O locuire mai bună și mai sigură pentru toți și toate! Până în martie 2020, ne aflam deja într-o profundă criză a locuirii. În timpul pandemiei, casele noastre au devenit și mai politizate dincolo de consimțământul nostru! Cerem locuințe adecvate și accesibile financiar pentru toți și toate, fără supraaglomerare și fără condiții precare! Cerem relocarea imediată a persoanelor care au trecut prin violență domestică!

Prin greva noastră esențială, vrem să arătăm că viețile și luptele noastre sunt esențiale! Prin urmare, trebuie să ne unim forțele peste granițe. Pe 8 martie vrem să chemăm pe toată lumea să facă vizibilă forța muncii esențiale și să o folosească ca pe o armă pentru a impune condițiile noastre pentru reconstrucția post-pandemică!

Facem apel la toată lumea să organizeze greve la locul de muncă și în afara acestora, demonstrații, marșuri, adunări, flashmob-uri, acțiuni simbolice, pañuelazos, ruidazos!¹ Să împingem sindicatele să susțină greva femeilor! Să ne

1. pañuelazo = cuvântul desemnează o bandană și a fost folosit în mișcările feministe pro-alegere din America de Sud (în special Argentina) pentru a desemna proteste în care persoanele participante folosesc aceleași bandane colorate foarte vizibile.

ruidazo = cuvântul înseamnă un zgomot foarte mare și desemnează tot o formă de protest folosită larg în America de Sud în care se produce mult zgomot cu ustensile de acasă

imaginăm împreună modalitățile de a face vizibile diferitele noastre lupte și să le conectăm peste granițe.

Le chemăm pe toate femeile, pe toți migranții și migrantele, lucrătorii și lucrătoarele care împărtășesc viziunea și solicitările noastre să ni se alăture pentru o adunare publică pe 21 februarie în care vom discuta orizonturile grevei noastre esențiale!

Îi invităm pe toți și pe toate cele care se identifică cu acest manifest să îl semneze, să îl distribuie sau să îl traducă în limba lor, astfel încât să poată ajunge la cât mai multe femei, migranți și migrante, lucrători și lucrătoare.

Munca noastră este esențială, viața noastră este esențială, greva noastră este esențială!

Manifestul se poate semna aici: <https://forms.gle/zpNnciKrGZikBHB79>

Conectați-vă cu noi pe Facebook (EAST - Essential Autonomous Struggles Transnational) sau pe email la essentialstruggles@gmail.com.

Tradus de AA

Already published:

BROCHURES:

I. In Romanian

1. *A. Răvășel* – Mircea Rosetti
2. *Adrian Tătăran* – Panait Mușoiu
3. Anarhismul și vechea mișcare socialistă
4. *Andie Nordgren* – Anarhia relațională (introducere de *hopancarusel*)
5. Anuarul Anarhivei 2020
6. *bell hooks* – Să înțelegem patriarhatul
7. *Carolina Vozian* – Carte, cocon, cochilie, cameră, chirie
8. *Colin Ward* – Anarhismul ca teorie a organizării
9. *CrimetbInc* – Vot vs. Acțiune Directă
10. *Cristian-Dan Grecu* – Csipike – piticul comunist
11. *David Graeber* – Ești un anarhist? Răspunsul te-ar putea surprinde!
12. *David Graeber* – Noii anarhiști
13. *David Graeber* – Speranța în comun
14. *Dennis Fox* – Anarhism și psihologie
15. *Necunoscut* – Slogane din mai 68
16. *Emma Goldman* – Căsătorie și iubire
17. *Emma Goldman* – Gelozia: cauze și posibile remedii
18. *Emma Goldman* – Nu există Comunism în URSS
19. *Errico Malatesta* – Anarhia
20. *Giorgio Agamben* – De la un stat al controlului către un praxis al puterii destituate
21. *Institutul pentru Studii Anarhiste* – Genul
22. *Ionuț-Valentin Cucu* – Kurzii, între naționalism identitar și federalism libertar
23. *Martin Veith* – Neobosit! Iuliu Neagu-Negulescu
24. *M.E.K.A.N.* – Démoni Dansatori: cugetări provizorii asupra mișcării free party siciliene
25. *Mihail Bakunin* – Catehism revoluționar
26. *Murray Bookchin* – Municipalismul libertar
27. *Philip Ricblin* – 10 reguli pentru o societate non-violentă
28. *Piotr Kropotkin* – Ordinea
29. *Robert Graham* – Ideea generală a Revoluției la Proudhon
30. Suprerealism și anarhism
31. *Veda Popovici* – Poliția Ucide! Practici și principii pentru o solidaritate feministă anti-represiune
32. *Vlad Brătuleanu* – Anarhismul în România

II. In Hungarian

33. A Combahee River Collective Nyilatkozata
34. *Audre Lorde* – A düh használatáról: a rasszizmusra válaszoló nők
35. *Audre Lorde* – Életkor, rassz, osztály és nem: Nők újradefiniálják a különbséget
36. *bell hooks* – Feminista politika
37. *bell hooks* – Megérteni a patriarhátust
38. *Carmen Gheorghe* – Fejünkbe húzzuk a szoknyáinkat a roma feminizmusért
39. *Carolina Vozian* – Könyv, kégli, kéreg, kuckó, kvártély

40. *Georgiana Aldessa Lincan* – A fehérvilágú privilegium felhasználása a társadalmi igazságosságért folytatott harcban
41. *Kimberlé Crenshaw* – Az interszekcionalitás sürgőssége
42. *Vincze Enikő* – Küzdelmek a társadalmi reprodukció terén világvárvány idején: Lakhatási igazságosság Romániában
43. *Giorgio Agamben* – Az ellenőrző államtól a destituáló hatalom praxisáig
44. Határokön átívelő feminista manifesztum
45. *Murray Bookchin* – Libertárius municipalizmus
46. *Oana Dorobanțiu* – Szövetségesség és performativitás: mit jelent szövetségessnek lenni?

III. In English

47. *Cosmin Koszor-Codrea* – Science popularization and Romanian anarchism in the nineteenth century
48. *Cristian-Dan Grecu* – Csipike – the Communist Pipsqueak
49. *M.E.K.A.N.* – Ecstasy in the time of cholera
50. *Vlad Brătuleanu* – A Brief History of Anarchism in Romania
51. Essential Strike Manifesto

IV. In other languages

52. *M.E.K.A.N.* – Ekstase in Zeiten der Cholera
53. *Veda Popovici* – La Police assassine ! Pratiques et principes pour une solidarité féministe contre la répression.

BOOKS:

I. In Romanian

1. Nicolas Trifon: un parcurs libertar internaționalist – interviuri
2. *Iuliu Neagu-Negulescu* – Arimania
3. *Mihail Bakunin* – Dumnezeu și Statul

We borrowed the title of our feminist translation series – Your silence will not protect you – , from Audre Lorde, Black American lesbian feminist author. In the series we publish the Hungarian translations of international and Romanian intersectional anti-racist and anti-capitalist feminist essays, analyses and manifestos, which instead of perpetuating complicit silence, are meant to catalyze listening, dialogue and raising our voice.